

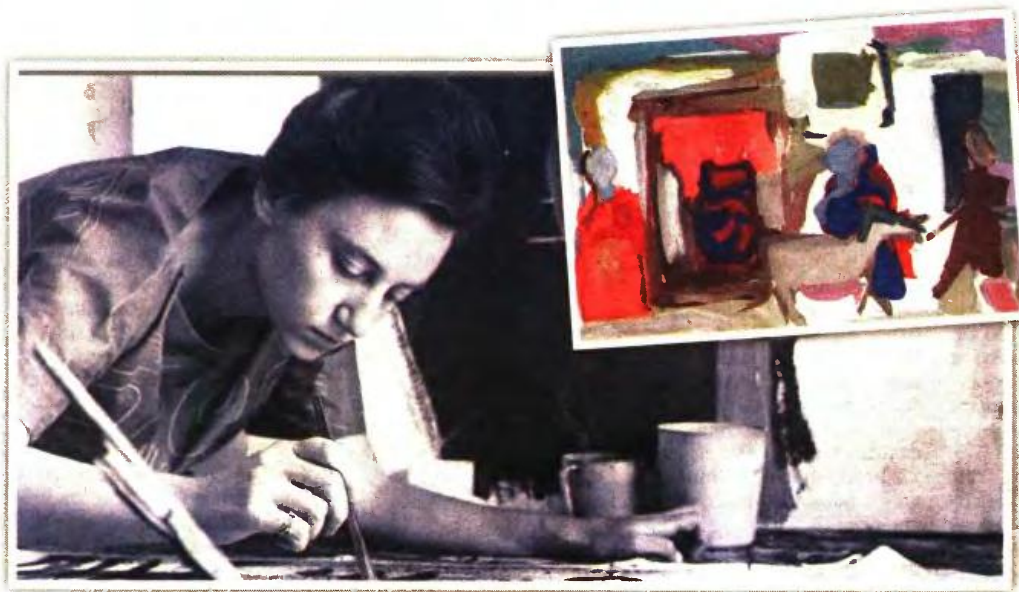
1. ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΠΕΠΗΣ ΣΒΟΡΩΝΟΥ

Μέσο: ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΛΗΘΕΙΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 13/02/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 13/02/2019

Σελίδα: 36

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

Αναδρομή στο έργο της Πέπης Σβορώνου

Μια πολύ σημαντική καλλιτεχνική φυσιογνωμία του 20ού αιώνα ήταν η Πέπη Σβορώνου, με πρωτοποριακό ζωγραφικό έργο, μολονότι έγινε γνωστή περισσότερο -και διεθνώς- για τη δημιουργία ενδυμάτων ζωγραφισμένων στο χέρι.

Γεννήθηκε το 1934 και ήταν γόνος μεγαλοαστικής οικογένειας (το πατρικό της στο Παλιό Φάληρο, ένα νεοκλασικό που έχει κατεδαφιστεί σήμερα, ήταν έργο του Τσίλλερ). Φοίτησε στο Κολλέγιο Αθηνών και στη συνέχεια στην ΑΣΚΤ, με καθηγητές τον Γιάννη Μόραλη και τον Σπύρο Παπαλουκά. Όταν ήταν στο δεύτερο έτος στη σχολή, σε μια εκπαιδευτική εκδρομή γνωρίστηκε με τον τελειόφορο τότε Δημοσθένη Κοκκινίδη, με τον οποίο λίγο αργότερα παντρεύτηκαν.

Από το 1962 το ζευγάρι για βιοποριστικούς λόγους ασχολήθηκε παράλληλα με τη ζωγραφική και με τις εφαρμοσμένες τέχνες (σχεδιασμός αντικειμένων, κεραμικά, χαλιά κ.λπ.) και ιδιαίτερα με τα ζωγραφιστά φορέματα, μια δραστηριότητα που τους έκανε διεθνώς γνωστούς. «Χρησιμοποιούσαμε βιομηχανικά χρώματα αντοχής πάνω σε βαμβακερά, μεταξοπά ή μάλλινα υφάσματα» ανέφερε ο Δημοσθένης Κοκκινίδης, «κάναμε τις δοκιμές μας και, όταν πέτυχαν, βρήκαμε μοδίστρες, κόψαμε τα πατρόν και ετοιμάσαμε μια συλλογή περίπου 80 φορεμάτων. Νοικιάσαμε ένα ισόγειο στην οδό Βουλής και τα παρουσιάσαμε καρφισωμένα σε τελάρα, κρεμασμένα στους τοίχους, σαν έργα τέχνης». Τα φορέματα κατέκτησαν σιγά σιγά τις αγορές της Ευρώπης και της Αμερικής, προβλήθηκαν από διεθνή και ελληνικά έντυπα μόδας και φορέθηκαν από προσωπικότητες της εποχής.

Το 1976 ο Κοκκινίδης εξελέγη καθηγητής στην ΑΣΚΤ, όπου δίδαξε ζωγραφική για περισσότερα από 20 χρόνια, διατελώντας επίσης αντιπρύτανης και πρύτανης. Τρία χρόνια αργότερα, το 1979, σταμάτησε και η Πέπη Σβορώνου την ενασχόληση με τα φορέματα και αφοσιώθηκε αποκλειστικά στη ζωγραφική. Η πρώτη ατομι-

κή έκθεσή της έγινε μόλις το 1989 στην γκαλερί Μέδουσα, στην Αθήνα. Ακολούθησαν κι άλλες σε γκαλερί της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, ενώ συμμετείχε σε πλήθος ομαδικών εκθέσεων στην Αθήνα και στην περιφέρεια. Το 2004, μόλις λίγους μήνες μετά την παρουσίαση του δίτομου βιβλίου αφιερωμένου στο σύνολο του έργου της, από τις εκδόσεις Αδάμ - Πέργαμος, και ενώ βρισκόταν στη Μίλο, υπέστη βαρύτατο εγκεφαλικό επεισόδιο, από το οποίο δεν συνέληθε ποτέ. Πέθανε επτά χρόνια αργότερα, τον Αύγουστο του 2011.

Δύο αναδρομικές, κατά κάποιον τρόπο, εκθέσεις της Σβορώνου διεξήχθησαν: η πρώτη με τίτλο «Μάσκες - προσωπεία» το 2002 στο Παλιό Δημοτικό Νοσοκομείο Πάτρας, στο πλαίσιο του θεσμού «Καρναβάλι - Τέχνης», και η δεύτερη, με τίτλο «Πέπη Σβορώνου - Δημοσθένης Κοκκινίδης: 50 χρόνια μαζί στην Τέχνη» το 2010 στο Μουσείο Μπενάκη. Ωστόσο η έκθεση που λαμβάνει χώρα αυτό το διάστημα στο **Μορφωτικό Ίδρυμα της Εθνικής Τραπέζης (Μέγαρο Ευνάρδου, Αγίου Κωνσταντίνου 20, Αθήνα)**, με διάρκεια έως τις 23 Φεβρουαρίου, είναι η πρώτη που επιδιώκει να αναδεί-

Η έκθεση πραγματοποιείται στο **Μορφωτικό Ίδρυμα της Εθνικής Τραπέζης** και διαρκεί έως τις 23 Φεβρουαρίου

ξει αυτόνομα το σύνολο του έργου της. Εκτίθενται 100 πίνακες, από τα σπουδαστικά χρόνια και τις πρώτες ζωγραφικές απόπειρές της, όπου διαφαίνονται οι επιδράσεις των δασκάλων αλλά και του συζύγου της, έως τους εξπρεσιονιστικούς, που χρονολογούνται από τις αρχές της δεκαετίας του '80 και εξελίσσονται στην πορεία του χρόνου σε συνθέσεις αφηγηματικές, με έντονο το ονειρικό και το μεταφυσικό στοιχείο, καθώς και τον κοινωνικό προβληματισμό.

Τη δεκαετία του '80 η Σβορώνου ήταν μεταξύ εκείνων που, ξεπερνώντας τον ρεαλισμό του '70, πέρασαν πρώτοι σε έναν εξπρεσιονισμό δυνατό και καθαρό, σε ουσιαστικό διάλογο με το κίνημα του νεοεξπρεσιονισμού στη Γερμανία (Νεοάγριοι - Neue Wilden). Παράλληλα, μέρος της έκθεσης είναι αφιερωμένο στον τομέα των εφαρμοσμένων τεχνών, με την παρουσίαση ολοκληρωμένων ενδυμάτων αλλά και σχεδίων που φανερώνουν τη διαδικασία δημιουργίας τους.